

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Fru Louise Schack Elholm for den sidste korte bemærkning.

Kl. 13:16

Louise Schack Elholm (V):

Nu skal man være klar over, at der selvfølgelig har været en strejke, der har gjort, at tallene i 2008 ikke er så flotte, og vi glæder os, til vi har fået indhentet den pukkel, der har været efter strejken.

Men hvis man tager de 18 vigtigste behandlinger, kan man se, at det er faldet med 18 pct. mellem 2002 og 2007. Så det er en helt klar forbedring. Man kan også se, at der er flere, der bliver behandlet for kræft og bliver helbredt; helbredelsen er steget voldsomt.

Så de her investeringer, vi laver i sundhed, er virkelig markante. Og de er virkelig nødvendige, fordi vi så, at der havde været et efterslæb på ca. 20 år på sundhedsområdet, inden den her regering kom til. Man kunne se, at levealderen, den forventede levetid, i Danmark var lige så ringe, som den var i USA, og den har allerede fået et ryk opad. Så man må sige, at der virkelig er forbedringer. Og det er jo ikke nok at have en masse gode intentioner, hvis man rent faktisk ikke har tænkt sig at bruge penge på sundhedsvæsenet, og hvis man fjerner patientrettigheder, så folk ikke kan få en behandling, men man er mere optaget af, hvor de bliver behandlet henne.

Så jeg vil gerne høre ordføreren: Er det vigtigere for SF, at folk bliver behandlet på et offentligt sygehus, end at de får en behandling i tide?

Kl. 13:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 13:18

Jonas Dahl (SF):

Det vigtigste for SF er, at den danske befolkning får den behandling, man gerne vil have, og at man får den hurtigst muligt, således at man kan blive behandlet. Og så er vi sådan set ret åbne over for, hvor det sker. Det har jeg sådan set sagt gentagne gange heroppefra. Det vigtigste er, at vi kan sikre befolkningen en ordentlig behandling. Så jeg har sådan set ikke yderligere at tilføje.

Jo, det skulle måske være i forhold til det her med levealderen, for der synes jeg også regeringen har lavet nogle flotte kunstgreb. Man siger, at nu fremskriver man levealderen – hvor længe kan den danske befolkning leve om 5 og 10 år osv.? – og så følger man fuldstændig den udvik-

ling, der har været hidtil, og det vil sige, at man er fuldstændig blind for at have nogle ambitioner ved faktisk at sige, at man også kunne gøre det bedre, end den generelle samfundsudvikling i øvrigt er på det her område.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 13:18

Sophie Løhde (V):

Nu er det jo en velkendt sag, at SF ønsker at gøre op med hele det her udvidede frie sygehusvalg og i stedet ønsker at erstatte det med, at det skal være SF og andre gode politikere, der tager stilling til, hvilke patienter der er mest syge, og hvornår de skal have lov at komme til, og hvem der skal have lov at være nederst i køen osv. Det er jo klar tale, at man på den måde ønsker at gøre op med de grundlæggende patientrettigheder, som vi har i dag.

Det, jeg så bare undrer mig over, er, at SF jo lige her for nylig har været med til at indgå et satspuljeforlig, som betyder, at de psykiatriske patienter får ret til behandling i det private, hvis ikke det offentlige kan levere behandling inden for 2 måneder. Kan ordføreren forklare mig, hvorfor man ønsker én ting inden for det somatiske sundhedsvæsen og så er af en helt anden opfattelse, når vi snakker psykiatriske patienter? For jeg må jo i hvert fald tolke det sådan, når man er med i en satspuljeaftale, at man her synes, det er positivt med det udvidede frie sygehusvalg og dermed også at gøre brug af det private inden for psykiatrien.

Kl. 13:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 13:19

Jonas Dahl (SF):

Med hensyn til det psykiatriske område skyldes det jo netop, at vi faktisk anerkender, at der også inden for psykiatrien er et behandlingsproblem, en behandlingspukkel, som den her regering heller ikke har fået gjort noget ved. Derfor bliver vi nu nødt til at se på, om der er nogle andre ting, vi kan gøre, og derfor har man så lavet en midlertidig aftale, hvor man siger: Godt, så må vi jo se på, hvordan vi kan finde nogle fælles løsninger om det. Det er jo også et spørgsmål om at indgå nogle kompromiser. Det tror jeg også fru Sophie Løhde er fuldstændig klar over; det er jo det, man gør, når alle partierne skal samles om satspuljeforhandlingerne.